

Decameronul

Giovanni Boccaccio

Giovanni Boccaccio s-a nascut la Paris in 1313 din dragostea nelegitima a negustorului florentin Boccaccio din Chellino si a unei frantuzoaice care provenea, se pare, dintr-o familie aristocrata. Se stie sigur numai ca acesta femeie se numea Jeanne (Giovanna) si ca dupa nasterea lui Giovanni a fost repede parasita de amant, care si-a luat copilul, ducandu-l la Florenta.

Giovanni este cel de al doilea mare umanist Italian, contemporanul mai tanar al lui Francesco Petrarca, cel care l-a cunoscut cand era copil pe Dante Alighieri spre ultimii ani ai vietii acestuia in Ravenna, autorul nemuritorului Decameron, Giovanni Boccaccio.

Sub influenta lui Dante in cea ce priveste orientarea poeziei si sub aceea a lui Francesco Petrarca in ceea ce priveste interesantele sale preocupari pentru stiinta umanistica, in special pentru filologie, Giovanni Boccaccio i-a considerat totdeauna, si cu cea mai mare mandrie, ca pe maestrii sai, pe cei doi mari, carora personalitatea sa li se va adauga in curand, pentru a inalta cea mai extraordinara triada literara pe care a cunoscut-o vreun secol, faimoasa trinitate trecentista, care a ridicat la cea mai inalta treapta inceputurile literaturii, artei si culturii italiene. In timpul vietii sale Giovanni Boccaccio nu a cunoscut gloria si faima

lui Francesco Petrarca, dar in opera sa literara se oglindesc mai profund noile particularitati si caracteristici ale orientarii progresiste care prevesteste cotitura Renasterii italiene, epoca descoperirii omului si a lumii, epoca laicizarii culturii, a dezvoltarii personalitatii umane si a unui splendid optimism. Indeosebi prin opera lui Boccaccio, cultura inceputurilor Renasterii cunoaste aspectul sau caracteristic Italian, amprenta specificului national.

Decameronul contine o suta de nuvele, probabil concepute in anii sederii sale la Napoli, la indemnul cert al Mariei d'Aquino. Si lui Boccaccio I s-a parut oportun sa le incadreze impreuna intr-o cornisa, care le acorda o unitate de simetrie exterioara, cum o spune el insusi in prezentarea Decameronului, ca "aceste o suta de povesti ori basme, ori parabole sau istorioare, cum veti vrea sa le numiti, istoritite in zece zile de catre o preacinstita ceata de sapte doamne si trei tineri, ... in vremea ciumii... In care unele placute si dureroase si altele fericite se vor vedea, intamplate in timpurile moderne sau in cele vechi".

Boccaccio imagineaza ca aceste zece personae (toate tinere) se intalnesc in biserica Santa Maria Novella din Florenta (in 1348) in timp ce ciuma se abatuse catastrofal peste oras, umpland casele si strazile de cadavre si de sufletele de teroare. Iubind viata si dorind-o cu atat mai mult in mijlocul unor asemenea nelinisti si terori, acesti tineri se retrag intr-o vila fiesolana, hotarati sa petreaca acolo cateva zile, in mijlocul dansurilor, al jocurilor si al placutelor conversatii. In fiecare zi aleg cate un rege sau o regina si in

fiecare dupa-amiaza (exceptie vinerea si sambata dedicate postului) se aseaza intr-o livada pentru a spune fiecare cate o poveste care sa intre intr-o tema generica, indicate de catre rege sau regina, in afara de prima si a noua zi, cand teme nu sunt indicate, ci se lasa deplina libertate de alegere.

Decameronul a fost scris ca un omagiu pentru femei, iar o parabola aflata in introducerea grupului de nuvele din ziua a IV-a arata cum un tanar pustnic venit pentru prima oara din solitudini intr-un oras, vazand femeile, le-a considerat ca pe fiintele cele mai minunate si mai demne de a fi vazute de lume. Pentru cucerirea lor si a iubirii au loc in Decameron cele mai extraordinare aventuri, in care protagonisti sunt reprezentanti ai tuturor structurilor sociale, negustori, nobili, tarani, calugari, tot atatia inflacarati indragostiti. Intotdeauna a descris cu cea mai mare placere triumful iubirii ce incununa lungul sir de intamplari prin care trec unii indragostiti.

Opera lui Giovanni Boccaccio, neobosit explorator al sufletului uman, precursor prin aceasta Renasterii (epoca descoperirii lumii si a omului), poate sa fie considerata fara dubiu ca o vasta comedie umana.

Putem sa observam in sfarsit ca in cazul lui intalnim aceeasi experienta, facuta cu alte mijloace literare, a lui Dante si Petrarca, dar cu aceeasi tendinta si rezultate: a pune in valoare omul si viata.

De aceea este atat de iubit si citit Decameronul in care se oglindeste vie marea umanitate, libera cugetare, aspiratia

*spre libertate deplina, setea de viata a unui mare creator si
artist.*